ชื่อเรื่อง : การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด กรณีศึกษา บ้านฆะมัง หมู่ 3 ตำบลฆะมัง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

ผู้วิจัย : มาโนช เฉยสวัสดิ์, ชิดชนก ศรีสุข, เฉลา เกษศิลป์

ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักษ์ พันธ์ชูเพชร

ประเภทสารนิพนธ์ : การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมาย

1.เพื่อศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชน บ้านฆะมัง หมู่ 3 ตำบลฆะมัง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

2.เพื่อศึกษาปัญหา/อุปสรรคการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชน บ้านฆะมัง หมู่ 3 ตำบลฆะมัง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด กรณีศึกษา บ้านฆะมัง หมู่ 3 ตำบลฆะมัง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร มีจุดมุ่งหมายการวิจัย เพื่อศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วม และปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Quanlitative Research) คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ขอบเขตการวิจัย

2) ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4) การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

7) การตรวจสอบข้อมูล

8) การนำเสนอข้อมูล

ผลการศึกษา

1 จากการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมทางด้านแรงกาย วัสดุอุปกรณ์ และมีการร่วมเป็นผู้คิดริเริ่ม วางแผน ดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น และติดตามผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของจีรพรรณ มุกุระ (2537) เรื่องการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์กรชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2 จากการศึกษายังพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของสถานีอนามัยเมืองจัง จังหวัดน่าน (2542) เรื่องประชาคมเมืองจัง มิติใหม่ของการแก้ไขปัญหายาเสพติด คือ มีการตั้งแกนนำประสานความร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน ในการให้ความรู้และการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

3 จากการศึกษายังพบว่าชุมชนเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน และร่วมตัดสินใจตามแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม "วงรอบของการมีส่วนร่วม" (สถาบันประปกเกล้า,2548) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสถานีอนามัยบ้านพร้าว (2542) อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

4 จากการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริง คือการทราบข้อมูลข่าวสาร การเข้าร่วมกิจกรรม ทางด้านร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามผลการดำเนินงานของหมู่บ้านของตนเอง ภาครัฐ ภาคเอกชนเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ และผู้ตรวจสอบทางเทคนิคตาม "วงรอบของการมีส่วนร่วม" (สถาบันประปกเกล้า,2548) เท่านั้น

5 จากการศึกษาพบว่าปัญหา/อุปสรรคการมีส่วนร่วม คือความตระหนักปัญหาเรื่องปากท้องของครอบครัว และปัญหาทางด้านงบประมาณในการดำเนินงานตามแผนงาน